

Клодина.

Извикай момчето което си тука.

Ангелика.

Коленъ ! Коленъ ! Колене !

ЯВЛЕНИЕ VIII.

Г. Данденъ, Ангелика, Клодина.

Г. Данденъ. (на прозореца.)

Коленъ ! Коленъ ! Ахъ ! азъ сѣкахъ жено че разхождашъ са когато азъ спа ! Радвамъ са на това, да та виждамъ азъ по това врѣме по пѣтищата.

Ангелика.

Хей добре ! каква голѣма грешка е, че сжмъ зела нощний чистъ въздухъ ?

Г. Данденъ.

Да, да. Хубаво време за да зима човѣкъ чистъ въздухъ. Времето е повече топло, г-жо обеснице; и знаемъ всичко, за визитата на онзи мжзникъ ; чюхми вашиятъ любовенъ разговоръ и хвалбите що изговорихте за мене по мѣжду си. Но имамъ поне утешение, защото ще можа да си отмжста, и за баща ти и майка ти ще бждатъ увѣрени сега моето оплаквание, и за вашето обнясание. Проводихъ да ги викатъ, и въ малко време ще бждатъ тука.